

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

#

N

Ø

R

R

E

I

NR. 6 - 1972 - 64. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Lysets børn

Det skal være lyst ved aftenstide.

(Zak. 14,7)

I det gamle testaments sidste skrifter er der megen tale om »hin dag«. Det er den dag, da Gud kommer og opretter sit rige og gør ret og skel. Det er den dag, da Gud træder ud af sit skjul og åbenbarer sig. Til alt det der da sker hører også, at mørket overvindes. Guds første skaberord, der blive lys, vil da gælde på ny og gøre det af med mørket.

Mange af disse forjættelser venter endnu på deres opfyldelse. Om det ny Jerusalem hedder det: nat skal dér jo ikke være. Men nogle af løfterne gik i opfyldelse, da Gud åbenbarede sig i sin søn. Så kan Paulus sige (2. Kor. 4,6): thi Gud som sagde: »Af mørke skal lys springe frem,« blev selv et skinrende lys i vore hjerter.

Derfor kalder Jesus selv sine egne for lysets børn, og vi formaner i apostelbrevene til at vandre som lysets børn – thi alle er I lysets børn og dagens børn, vi hører ikke natten eller mørket til (1. Tess. 5,5).

Nu er det aftentide for os, vor livsaften. Vi lægger mærke til, at lyset tager af. Det skumrer, ja, vi synes undertiden det bliver så sært skummelt. Tiden smager os ikke. Når vi synger: kan du i dit hjerte finde, at der er et lys derinde? har vi ikke det glade ja som i de unge dage.

Dette ord fra Zakarias fik jeg engang det lå tungt på mig, at min gamle fader led af tungsind. Og jeg sendte det til min moder. Det blev en trøst for hende. Det gik også i nogen måde i opfyldelse, idet min faders sidste år blev lysere.

Gud under os en livsaften med lys i hjerte og sind.

Den vise blander sig mellem folk uden at kritisere dem. Dårn kritiserer dem uden at blande sig mellem dem.

Konfutse
(522-479 f. Kr.)

Derfor vil vi frimodigt bede som de to på vej til Emmaus, hvor de kom til at følges med Jesus: »Bliv hos os, thi det går mod aften, og dagen hælder.«

Fælles om hans liv og fred
lys og kraft og herlighed,
af Guds nåde, til Guds ære
evig glade vi skal være
i vor Herres Jesu navn.
DS 333

Uddrag af C. Bartholdys bog: »Andagtsbog for ældre«.
(Lohses forlag).

Hvem er DU egentlig??

Han var vel midt i 40'erne. Alderen var meget svær at bedømme; men det var tydeligt, at han havde været igennem meget. – Han kunne tilsyneladende lide den tilværelse, han levede nu. Han boede af og til på Koføeds Skole. Han kunne fortælle både med humor og alvor, så de to yngre lyttede. Hans interesse var musik. Det var ikke bare noget, han sagde, for det var ganske tydeligt en musikkenner og musikelsker, det kom frem, når han fortalte.

Jeg mødte ham en aften kl. halvtolv på et cafeteria i Blågårdsgade i København. Jeg var ude på min sædvanlige aftentur, da jeg var på årskursus i storstaden.

Det var silende regnvej; men nu var jeg kommet ud på den tur, jeg plejede at gå inden sengetid. Jeg blev overrasket af det voldsomme regnvejr (10 min. før havde jeg lige passeret Solitudevej – men da regnede det ikke). Jeg trængte til at være i tørvej og til at være blandt mennesker (jeg forstår godt, at folk kan dø af ensomhed i storbyen). Derfor dumpede jeg ind på cafeteriaet. Jeg fik en kop kaffe, tændte en cigar (Advokat).

Jeg satte mig i nærheden af de tre. Men det var *især ham*, jeg lagde mærke til. Ind imellem kunne jeg ikke lade være med at

Siden sidst

tænke på – hvorfor var hans tilværelse blevet sådan: Var det et ægteskabeligt forlis – eller var det en fiasko på arbejdspladsen? Det røbede han ikke på nogen måde.

Men – han var ærlig. Han sagde noget midt i al deres snak, som jeg kom til at lægge mærke til. Han sagde: »Jeg kender ikke engang mig selv endnu«. Det slog ned i mig: Hvor mange af vi »pæne« mennesker tør indrømme det åbenlyst?

Inden jeg gik, bød jeg dem en cigar; men han var den mest tilbageholdne til at tage én – var han mistænksom?

Da jeg gik derfra, kunne jeg ikke lade være med at tænke: Kender du egentlig dig selv? Hvis du ikke gør det, tør du så indrømme det, når du står over for andre. – Det behøver ikke at være fremmede, det kan udmærket være over for dine nærmeste. – Din ægtefælle, dine børn.

Jeg tror, at vi ville have det meget bedre med os selv og andre, hvis vi turde indrømme det. – Men vi tør ikke – vi er – åh så pæne!

Selvfølger er det ingen sag at indrømme det, når man som denne mand er så langt nede, for han har intet at miste – måske ikke engang et håb om at komme op igen.

Jeg tror også, at vi ville nå meget længere: i hjemlivet, på arbejdspladsen, på det politiske plan og som kristne, hvis vi åbent ville erkende og indrømme, at vi kender os selv for lidt.

Ikke sådan at forstå, at vi skal gå rundt og sige: Jeg er en værre stymper, jeg skulle have gjort det eller det for den eller den. Så bliver det blot sådan, at andre får kvalme og ikke gider høre på os.

Børge Tønning 42/43.

Kast ikke vrang på de enfoldige ord fra de gamle i samfundet, thi de har erfaringens vægt – og bør også have det for dig.

Thomas a Kempis
(1380–1471)

Så er maj måned også gået.

En oplevelsesrig måned.

Efter prøvelsernes tid slog vi os alle »løs«. Højskolen på en vidunderlig tur »Fyen med omkringliggende øer rundt« eller hvad det nu hedder. Efter sigende og efter billeder at dømme, må disse landsdele jo have set pragtfulde ud. Eet er da sikkert, at de havde en god tur. Tænke sig, der var en elevs forældre der bød hele flokken indenfor og nøjedes ikke med det, der var dækket op til hele flokken. Beskrivelse håber jeg må følge i bladet.

Efterskolen tog som nævnt før og omtalt i dette nr. til Norge. Læs herom andet steds.

Efter hjemkomsten var der en travl uge med de resterende skriftlige prøver, og så var det pinse.

Efter denne afbrydelse tog vi for alvor fat på læseproblemerne. Fik dog tid til at sende højskoleholdet hjem, efter at vi havde festet på behørlig vis.

Så blev det alvor igen. Alle måtte bevise, om de havde lært noget, eller skal vi sige opfattet noget i årets løb.

Vi har gjort denne erfaring, at det på en kostskole er af det onde med mange »prøvedage«. Vi har derfor i år samlet prøverne på visse dage. Hvert fag har sin »prøvedag«. Denne fremgangsmåde har bestået sin prøve, og vi vil efterligne denne form fremover.

Hvordan går det så med eleverne. Det går godt for langt de fleste. Nogle har nok været en smule heldige, dvs. at trække en let opgave, men sådan er spillets gang. Andre er så uheldige, men også her kun enkelte. Alt ialt – så må vi vist sige, *det går*.

Snart er skoleåret slut, og hvem kan forstå, at det nu er 10 mdr. siden, vi begyndte. Tiden iler afsted.

Forberedelserne til elevfesten er i fuld gang. Vi venter, at mange gamle elever vil

lægge turen om ad Nr. Nisum d. 18. ds. og byder hjertelig velkommen.

Som sædvanlig slutter denne månedsberetning med en opfordring til alle om at hjælpe os med at få de elever, der er nødvendige, for at skolen kan bestå. Efterskolekursus er jo forlængst fyldt, men der kan gerne være flere på højskolekursus, der begynder 1. september.

Ths. M.

Turen gik til Norge

Allerede da vi kom her på skolen, vidste vi, at vi skulle på en rejse til udlandet, men hvorhen vi skulle, vidste vi ikke. Først lidt efter jul, blev det vedtaget og nu er vi ved den tid, hvor vi kun har minderne tilbage fra turen, der gik til Norge.

Det var søndag aften, klokken var 23,30. Lyset nede fra seminariet oplyste mit værelse, jeg kunne ikke falde i søvn af bare spænding for, hvad der skulle ske næste morgen. Jeg vågnede næste morgen ved, at klokken ringede. Da jeg kom op, fik jeg at vide, at der var nogle, som allerede havde pakket, selvom vi først skulle rejse kl. 15.

Kl. 15 kørte vi hjemmefra med kurs mod Ålborg, hvor vi var inde at se lufthavnen. Fra Ålborg kørte vi til Dronninglund Ungdomsskole, hvor vi spiste vores medbragte mad. Derfra kørte vi til Frederikshavn. Fra Frederikshavn havde vi 9½ times sejlads til Larvik, hvor vi var kl. 7. Da vi kom i land, kørte vi til Kongsberg. Der var vi inde at se sølvminerne. Vi kørte ind i minen i et lille tog, hvor der kun var plads til otte passagerer i hver vogn. Vi var 2,3 km inde i minen, og der så vi lidt om, hvordan de arbejdede i minen, da den blev brugt.

Efter at vi havde været inde i sølvminen, kørte vi om og besøgte sølvværksmuseet i Kongsberg. Da vi var færdige der, kørte vi over Oslo til Hurdal.

Næste dag tog vi på fjeldtur. Vi gik op ad et bjerg, og da vi kom et godt stykke op, fandt vi en masse sne. En af vore lærere, F. A. Laursen, sank i sne til bæltestedet. Turen tog ca. 3 timer, og i den tid havde vi gået ca. 14 km. Om aftenen var vi nede i en af Hurdals skoler for at bade.

Om torsdagen tog vi Mjösa rundt. Mjösa er Norges største sø, ca. 100 km lang. På turen så vi bl. a. de Sandvigske samlinger i Lillehammer. De sandvigske samlinger er nogle gamle stavhuse, som er flyttet til Lillehammer. Disse huse er indrettet sådan, at deres indretning er fuldstændig magen til den indretning, som de havde for flere hundrede år siden.

Fra Lillehammer kørte vi til Hunnerfossen kraftstation. Vi var inde for at se kraftværket, og vi fik lidt at vide om, hvordan det var lavet. Kraftværket har kostet ca. 100 mill. kroner.

Fra kraftværket i Hunnerfossen kørte vi til Aulestad for at se Bjørnstjerne Björnsons hjem.

Efter besøget i Aulestad kørte vi hjem til Hurdal igen.

Om fredagen var vi i Eidsvoll for at handle, men vi var først inde for at se rigsdagsbygningen, hvor Norges grundlov blev underskrevet 17. maj 1814.

Om aftenen var vi nede og bade i samme bassin som om onsdagen.

Om lørdagen kørte vi til Rands fjord, hvor vi bl. a. så Søstrekirkerne i Grand. Derfra kørte vi langs Rands fjord og kom til sidst til Brandbu. Fra Brandbu havde vi ca. 9 km hjem over fjeldet, men der var spærret, for vejen var for blød, så vi måtte køre ad en omvej på ca. 40 km.

Søndag morgen tog vi fra Hurdal, og vi satte kursen mod Oslo, hvor vi var inde at se Rådhuset. Uden på Rådhuset sidder nordens største ur, der er 8 m i diameter. Da vi havde set Rådhuset, gik vi op for at se kongslottet. Derfra tog vi ind for at se Kon-Tikiflåden. Vi så selve tømmerflåden, som

sejlede over Stillehavet og vi kunne gå ned under tømmerflåden og se de fisk, som tømmerflådens besætning så på deres tur. Bagefter kørte vi ud til Frognerparken for at se alle de forskellige skulpturer, som en mand ved navn Vigeland havde lavet.

Til sidst kørte vi til Drammen, hvor vi var oppe i Spiralen. Spiralen er en vej, der er sprængt ind i fjeldet og vejen går rundt og rundt, medens den stadig stiger højere og højere op.

Til sidst satte vi kursen mod Larvik, hvor vi sejlede fra kl. 23,00. Sejlturen hjem tog kun 7 timer.

Da vi kom i land, kørte vi til Nr. Sundby, hvor vi skiltes. Den ene bus kørte over Skive, medens vi andre kørte over Thisted. Det viste sig, at der var 3 km længere over Skive end over Thisted.

Esper, 8. klasse.

Mennesker! **Hjælp nu hverandre**

Hos digteren Harald Kidde findes følgende samtale mellem Kristus og mennesket:

»Herre, hjælp mig«, råber mennesket.

»Jeg kan ikke hjælpe dig. Jeg er ikke mer på jorden«.

»Herre – ikke hjælpe – du ikke hjælpe?«

»På jorden lærte jeg mennesket at hjælpe mennesket. Således hjælper jeg mennesker. Mennesker! Hjælp nu hverandre«.

— — —

Engang Karen Jeppe, »Armeniernes ven«, blev meget syg som barn, bad moderen: »Herre, dersom hun vokser op til et nytte-løst og ulydigt menneske, så tag hende nu. Men bli'r hun en tjener til at gøre en gerning for dig, så lad hende leve«. – Og Karen Jeppe blev givet tilbage til en stor livs-tjeneste. Verden havde hende behov, for hun

Det er lettere at være klog på andres ting end på sine egne.

La Rochefoucauld
(1613–80)

gav sig til verden. I Folkeforbundet fik hun lov at tale armeniernes sag og begrunde den ansøgning om økonomisk hjælp, hun havde fremsendt. Der er holdt mange kloge, ord-rige, men nytteløse taler i Genève, men ingen så kort og virkningsfuld som Karen Jeppe, tolv ord i alt på engelsk: »Det er kun et lille lys, men natten er såre mørk«.

» Ja, hun var jo sådan et stort lys, men jeg er kun en lille tælleprås«, siger du. – Mon du véd, hvorfor Karen Jeppe var et stort menneske? Fordi hun rejste sig op. Det har du også lov til. Aldrig har verden været sådan badet i smerte og uro som nu. Mon ikke der også i dine forhold er en og anden, der trænger til lys.

Den tale, Jesus vil holde på den store dag, findes i Matt. 25, 31–46. Var det ikke godt at læse lidt over på den forinden?

En digter har sagt, at børn er tilbøjelige til at opfatte Frelseren ikke som en fuldkommen voksen, der hjalp mennesker, men som en lille baby, hvis mor lagde ham på halm i en krybbe, og som af nogle sært ud-seende mænd klædt i brogede kapper fik gaver, intet barn kan anvende. – Mon det er os, der har »skabt« sådan en lille, yndig Jesus, vi kan gå og udvikle vor sentimentalitet på?

Og dog er Jesus den største udfordring, der nogen sinde er givet mennesket.

Blom Salmonsens

GLIMT

Bestyrelsesmødet fik et godt forløb. Der blev aflagt beretninger og fremlagt regnskab, der viste et godt regnskabsår. Det blev bl. a. vedtaget, at repræsentantmødet skulle være torsdag d. 25. september. Repræsentanter, der læser dette, kan allerede nu notere datoen.

Bestyrelsesmødet fik en festlig optakt, idet Jeppe indbød alle til en kop kaffe i sit nye hjem.

Ministeriet meddelte nogle dage før bestyrelsesmødet, at der ikke kunne gives rentesik-

ring til nybyggeriet. Det vil med andre ord sige, at byggeriet var for dyrt, dvs. at det oversteg de 400.000,00 kr., som er grænsen.

Håndværkerne havde kort forinden været samlet igen, men mente, at det kunne ikke være billigere. De afgav derefter 2 tilbud. Eet på selve nybygningen og eet for ombygningen i de bestående bygninger.

Bestyrelsen vedtog på sit møde, at byggeriet skulle igangsættes for skolens opsparede midler, og at man vedtog at modtage håndværkernes tilbud på selve nybygningen og omforandringen skal ske efter regning.

Med andre ord skolen er gået ind for nybygningen på eget ansvar. Jeg synes, det er helt rigtigt, at man gør det og håber, at vi forbedrer skolens muligheder uden at øge gælden væsentligt.

Tidsplanen for byggeriet er følgende: Påbegyndelsen 12. juni. Rejsegilde omkring 1. okt. og færdiggørelse til indvielse ved skolens begyndelse efter nytår. (Mon det holder?).

Kokkepige – kokkekone. Kirsten har sagt op til 1. aug., fordi hun skal videre på sin uddannelsesvej. Vi skal finde hendes afløser. Hvis I kender hende, hører vi gerne nærmere.

Ligeledes kan der blive plads for en ung pige – også fra 1. aug. – her hører vi også gerne nærmere.

Elevfesten – et af årets højdepunkter – nærmer sig, og vi byder velkommen til gamle elever, der afser tid dertil.

I dagene 20. til 25. juni er skolen optaget af drenge og piger fra idrætsafdelinger i Vestjylland og Midtjylland. Vi håber på en god sommerlejr.

Festtegn eller hvad vi nu skal kalde den form for kvitteringer, som det vitterlig er, når vi opfordrer elevfestens deltagere til at købe disse, er en hjælp til at holde udgifterne nede i et nogenlunde plan. Vi opfordrer med god samvittighed alle til at købe festtegn.

Højskolen er i tidens støbeske. Læs dagspressens skrivelser. Skal Nr. Nissum bestå – og stadig være til gavn og glæde – da må vi, der interesserer os for denne skole, arbejde på at skaffe elever. Kursus begynder 1. september, og det ser nogenlunde godt ud, men der kan være flere endnu.

Jeg elsker dig!

Jeg elsker dig,
ikke blot for, hvad du er,
men for hvad jeg selv er,
naar jeg er i din nærhed.

Jeg elsker dig,
ikke blot for det,
som du selv har virket,
men som du virker gennem mig.

Jeg elsker dig
for den side af mit sind,
som du kalder frem;
jeg elsker dig,
fordi du mildeligt fører ind din haand
i mit overfyldte hjerte
og – uden at fæste dig ved
de latterlige, skrøbelige ting,
som du ikke kan undgaa
at møde derinde –
elsker frem i lyset
alle de skønne ting,
som ingen anden
har søgt efter
med dybfølt nidkærhed.

Jeg elsker dig,
fordi du hjælper mig
at skabe ud af mit livs ruiner:
ikke et værtshus,
men et tempel;
af alle mine dages gerninger:
ikke en vanære,
men en sang.

Jeg elsker dig,
fordi du har gjort
mere end nogen lovens hieroglyf
kunne have gjort
for at kalde godheden frem,
og mer' end nogen skæbne
kunne have voldet
for at gøre mig lykkelig.

Du har gjort det
uden en antydning,
uden et ord,
uden et vink.

Du har gjort det
ved at være dig selv.
Maaske det just er det,
som menes med at være en ven –
naar alt kommer til alt.

Nils Ekman

✧ Højskolepost

Vore møder

- 23. juni: Haverslev. O. G.
- 1. juli: Sjørringvold. Ths. M.
- 4. juli: Haunstrup. O. G.
- 5. juli: Hjerm. Ths. M.

Indbetalingskortene til elevforeningen indgår stadigvæk. Men der mangler en hel del i, at alle har betalt. Hvis du har glemt det – så er det nu – girokortet skal tages frem.

Vintergækken

Preben efterlyser ovennævnte vandremappe. –
Hvem opbevarer den?

Gør jer selv den tjeneste at skrive til Preben, sådan at mappen igen kommer til at fungere efter hensigten.

Bryllupper

og andre festlige tildragelser vil vi da gerne bringe i bladet. Meddelelser herom er hjertelig velkomne.

Hvis en af vore gamle elever dør –

og det gør vi jo alle – da kunne det måske også være på sin plads, at det stod i bladet. Men det er jo jer gamle elever, der bestemmer dette.

Højskoleholdet der rejste

Fra den gamle skole skal der lyde en hjertelig tak for den tid, I var her. Der bliver altid tomt efter et hold – sådan vil det altid være – og sådan var det også denne gang.

Vi ønsker jer held med livet og lykke til en meningsfyldt tilværelse.
Ths. M.

ELEVFEJSTEN

lørdag d. 17. og søndag d. 18. juni

Vi håber, at mange gamle elever vil afse tid til at komme til elevfejsten – også i år.

Vi håber også, at I tager børnene med, hvis I har sådanne. Gode venner er da også velkomne, ligesom vordende elever også er det.

Læg mærke til, at 3 veltjente lærerkræfter taler ved eftermiddagsm det. Lærerne Borge Østerby, Ej. Svendsen samt forstander Kristensen. – Programmet kan I se i forrige nr.

Husk at tilmelde jer, såfremt I vil spise – eller er jubil umsdeltagere.

- 70–71 Harry Harreg rd, c/o bestyrer Kristensen, Tvilumg rd, 8882 Fårvang.
- 1970 Sygeplejelev frk. Karen Margrethe Breum, Elevboligen, Strandparken 74, Nykøbing sygehus, 7900 Nykøbing M.
- 69–70 Frk. Inger Mogensen, Vindum Stenhuseg rd, 8850 Bjerringbro.
- 1969 Erik Poulsen, Elmegade 26, st. tv., 7420 Hammerum.
- 68–69 Søren Christensen, H sum, Rønbjerg, 7800 Skive.
- 68–69 Frk. Tove Bak, Falkevej 12, 7400 Herning.
- 67–68 Frk. Tove Pedersen – fru Tove Nielsen, Hestehaven 41, Marstrup, 6100 Haderslev.
- 67–68 Frk. Rita Kr r, Østergade 16, 7430 Ikast.
- 67–68 Sygeplejerske frk. Kirsten Vesterbæk Andersen, Sygeplejeboligen, Amtssygehuset, 8000 Aarhus C.
- 66–67 Axel Lodbjerg, Søndervig Nord, 6950 Ringkøbing.
- 1966 Frk. Ruth Jensen, Smedegade 7, Snoldelev, 4621 Gadstrup.
- 65–66 Jon B. Christensen, Nørregade 30, 9640 Farsø.
- 1964 Fru Gerda Jochumsen, Trommeslagervej 3, 4660 Store Heddinge.
- 63–64 Svend Nielsen, Holstebrovej 68, 8800 Viborg.
- 62–63 Peder Vester, S boel, Gudum, 7620 Lemvig.
- 62–63 Leif Kj rside, 7650 Bøvlingbjerg.
- 61–62 Vagner Rod, Aalborgvej 7, 8800 Viborg.
- 60–61 Holger J. Dam, Freds , 7900 Nykøbing M.
- 1959 Fru The Lystholm Christensen, Smeddelodden, 4440 Mørkøv.
- 58–59 Bent M lg rd, Dagmarsvej 12, Snebjerg, 7400 Herning.
- 1958 Fru Anna Kristensen, Dalbugten 43, 2730 Herlev.
- 54–55 Ejnar Utoft, Rosenvænget 107, 8362 Hørning.
- 52–53 Svend Aage Larsen, Vang, 7700 Thisted.
- 50–51 Fru Lilly Pedersen, Mejlskovvej 24, Mejlskov, 5400 Bogense.
- 1946 Fru Krista Kousgård, Elmeall  26, 6933 Kibæk.
- 1946 Fru Minna Poulsen, Højmarken 26, Dallerup, 8800 Viborg.
- 45–46 Fru Ruth Kaag, Nørremark, Hodsager, Skave, 7500 Holstebro.
- 1941 Fru Kristine Munch, Kirkebækvej 119, 8800 Viborg.
- 1940 Fru Johanne Kr ger, N rbysvej, Nr. Nissum sem. by, 7620 Lemvig.
- 1939 Sygepl. frk. Elly Thisted, Freds , 7900 Nykøbing M.
- 25–26 Gdr. Ernst Nielsen, Holstebrovej 68, 8800 Viborg.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 24558